

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-448/07, YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 5 września 2012 r. przez YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH

(Sprawa C-408/12 P)

(2012/C 343/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: YKK Corp., YKK Holding Europe BV, YKK Stocko Fasteners GmbH (przedstawiciele: odpowiednio adwokaci D. Arts i W. Devroe, adwokat E. Winter, oraz adwokat F. Miotto)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszące odwołanie żądają, aby Trybunał:

- uchylił wyrok wydany przez Sąd w dniu 27 czerwca 2012 r. w sprawie T-448/07, YKK Corp., YKK Holding Europe BV i YKK Stocko Fasteners GmbH przeciwko Komisji Europejskiej;
- stwierdził nieważność art. 2 ust. 1 i art. 2, ust. 3 spornej decyzji w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącej lub obniżył kwotę grzywien oraz
- obciążył Komisję kosztami poniesionymi w postępowaniu w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W ramach zarzutu pierwszego wnoszące odwołanie wskazują, że Sąd naruszył prawo poprzez nienależyte przedstawienie powodów, dla których oddalił ich zarzut dotyczący nieproporcjonalnego charakteru kwoty wyjściowej grzywiny, co uniemożliwia wnoszącym odwołanie stwierdzenie, czy Sąd oddalił ten zarzut, ponieważ Komisja: (a) w stopniu wystarczającym uwzględniła wpływ naruszenia na rynek (b) nie uwzględniła wpływu naruszenia na rynek, ponieważ nie była do tego zobowiązana. Po drugie, jeżeli Sąd stwierdził, iż Komisja w stopniu wystarczającym uwzględniła wpływ naruszenia na rynek, skarżące wskazują, że w ten sposób dokonał błędnej wykładni spornej decyzji i naruszył prawo Unii, w szczególności art. 23 ust. 2 i 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾, oraz postąpił niezgodnie z orzecznictwem Trybunału, które wymaga, aby

Komisja, w wypadku gdy uznaje za właściwe uwzględnienie wpływu naruszenia na rynek w celu podwyższenia kwoty wyjściowej grzywiny powyżej przewidzianej w wytycznych⁽²⁾ kwoty minimalnej 20 mln EUR, przedstawiła konkretne, wiarygodne i właściwe dowody potwierdzające jej ocenę rzeczywistego wpływu naruszenia na konkurencję na tym rynku. Po trzecie, jeżeli Sąd stwierdził, iż Komisja nie uwzględniła wpływu naruszenia na rynek, ponieważ nie była do tego zobowiązana, skarżące wskazują, że w ten sposób Sąd niewłaściwie zastosował prawo Unii, zgodnie z którym kary przewidziane w prawie krajowym i w prawie Unii powinny nie tylko być skuteczne i powodować skutek odstraszający, lecz muszą również być proporcjonalne do naruszenia.

W ramach zarzutu drugiego skarżące podnoszą, że Sąd nie przedstawił w sposób należyty powodów, dla których oddalił ich zarzut dotyczący niezastosowania przez Komisję komunikatu z 2002 r. w sprawie współpracy. Skarżące twierdzą, że w każdym razie w wydanym przez siebie wyroku Sąd dokonał niewłaściwej wykładni prawa Unii, w szczególności zasady prawa względniejszego (*lex mitior*), zgodnie z którą prawo względniejsze powinno być stosowane z mocą wsteczną.

W ramach zarzutu trzeciego skarżące podnoszą, że poprzez oddalenie ich zarzutu opartego na błędnym zastosowaniu przez Komisję do grzywiny pułapu 10 % obrotu ze względu na współpracę BWA w okresie poprzedzającym nabycie Stocko przez YKK, w odniesieniu do którego Stocko została uznana za jedynie i wyłącznie odpowiedzialną, Sąd naruszył art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, w tym zasadę proporcjonalności, zasadę, iż kary powinny być dostosowane do sprawcy i do naruszenia, stanowiącą, że przedsiębiorca nie może zostać ukarany za czyny, których nie można przypisać mu indywidualnie, oraz zasadę równego traktowania.

W ramach zarzutu czwartego skarżące podnoszą, że oddalając ich zarzut dotyczący niewłaściwego zastosowania przez Komisję współczynnika odnoszącego się do okresu poprzedzającego nabycie Stocko, Sąd nie przedstawił należytego uzasadnienia, oraz że w każdym razie Sąd naruszył art. 23 ust. 2 rozporządzenia nr 1/2003, zasadę, iż kary powinny być dostosowane do sprawcy i do naruszenia, oraz związaną z nią zasadę proporcjonalności i zasadę równego traktowania, przyznając, że zwiększenie działania odstraszającego było uzasadnione w odniesieniu do okresu poprzedzającego nabycie Stocko przez YKK, w odniesieniu do którego Stocko została uznana za jedynie i wyłącznie odpowiedzialną.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz.U. L 1, s. 1, polskie wydanie specjalne: rozdział 8, tom 2 s. 205-229).

⁽²⁾ Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 15 ust. 2 rozporządzenia nr 17 oraz art. 65 ust. 5 traktatu EWWiS (Dz.U. C 9, s. 3, polskie wydanie specjalne: rozdział 8, tom 1, s. 171-173).